

Na co se máme těšit v příštím měsíci:

V měsíci říjnu probíhá mnoho zajímavých aktivit, například:

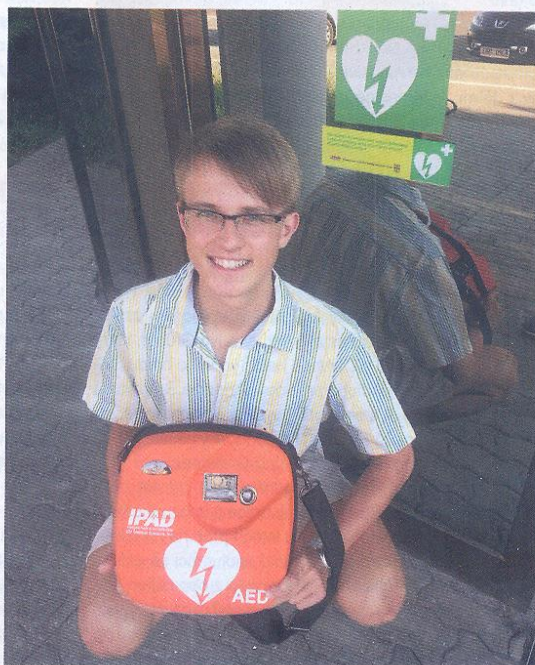
- soutěž oboru AZT
- zájezd pedagogů do Drážďan
- návštěva představení divadla Ungelt

Podrobně v příštím vydání Minialmanachu

V kraji byl zahájen projekt veřejného přístupu k defibrilaci

Cílem pilotního projektu je rozmístění automatizovaných externích defibrilátorů (AED) po Plzeňském kraji, a to do lokalit, vytypovaných pro častější výskyt náhlé srdeční zástavy, popř. do míst, kde je pravděpodobný příjezd profesionální posádky zdravotnické záchranné služby nad 5 minut.

Současně je vytvářena kampaň vzdělávacího směru, ke zvýšení povědomí široké veřejnosti právě o srdeční zástavě a základních resuscitačních postupech, a to včetně použití (AED). Včasné provedení defibrilace výrazně zvyšuje šanci postiženého na přežití. Pokud je provedena okamžitě po příhodě, udává se přežití až v 94 %. Při defibrilaci za 5 minut po zástavě oběhu znamená přežití 50 % a za 12 minut už jen 25 %. Právě proto se celosvětově dostávají defibrilátory na veřejnost

– tak aby byly v případě potřeby k použití.

V této době se v Plzeňském kraji nachází 20 přístrojů pro automatizovanou externí defibrilaci. „Přístroj je schopen rozpoznat srdeční aktivitu a laického záchránce vede v případě potřeby, a to krok po kroku, hlasitými hlasovými pokyny k provedení defibrilace, kterou postižený s náhlou zástavou oběhu potřebuje co nejdříve. Samozřejmostí je přivolání zdravotní záchranné služby na lince 155,“ říká manažer vnějších vztahů a mediální komunikace a záchranář pro urgentní medicínu Václav Ondra z krajské záchranné služby Plzeňského kraje.

Jan Turč s přístrojem AED u budovy Městské policie v Plzni. Umístění defibrilátoru je na viditelném místě označeno samolepkou.

„Plzeňský kraj není lhostejný k poskytování první pomoci při náhlých srdečních příhodách,“ říká Honza Turč, kterého k účasti v tomto projektu inspirovali rodiče – oba zdravotníci. Při návratu práce s defibrilátorem plnil roli figuranta.

VYDÁNÍ

3

ŘÍJEN
2013

STŘEDNÍ ZDRAVOTNICKÁ ŠKOLA
A VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA
ZDRAVOTNICKÁ PLZEŇ

Minialmanach

toto vydání

Rozhovor s ředitelkou naší školy v časopise Plzeňský kraj	Str. 1
Aktivity oboru DZZ v měsíci září	Str. 2
Dvě akce projektu Comenius	Str. 3
Projekt veřejného přístupu k defibrilaci v Plzeňském kraji	Str. 4

Slovo úvodem

Do našeho „zdrávkového“

Minialmanachu rády přispíváme se zajímavými novinkami, které přebíráme z časopisu Plzeňský kraj č.9, září 2013, ročník 11.

V tomto zářijovém vydání podala informace veřejnosti o naší škole paní ředitelka PhDr. Ivana Křížová.

Článek je přínosný jak pro nové žáky a studenty, tak i pro jejich rodiče, kteří se společně se svými dětmi rozhodují o volbě povolání. Zmíněné informace by tak měly pomoci při tomto životně důležitém kroku.

Ve jmenovaném čísle časopisu se objevuje také jeden z našich úspěšných žáků ze 3. ročníku zdravotnického lycea Jan Turč, který nám představil pilotní projekt rozmístění automatizovaných externích defibrilátorů v Plzeňském kraji.

V říjnovém čísle našeho Minialmanachu nesmíme určitě zapomenout na aktivity, které se týkají projektu záchranářů. Ti se s našimi studenty VOŠZ zúčastnili cvičení Integrovaného záchranného systému ve Fakultní nemocnici Plzeň.

Autorky

Rozhovor s PhDr. Ivanou Křížovou

ředitelkou Střední zdravotnické školy a VOŠ zdravotnické Plzeň

Ošetřovatelská škola při Městské veřejné všeobecné nemocnici v Plzni vznikla v roce 1942, tedy v době II. světové války a zesíleného nacistického teroru v našich zemích. Slavnostní otevření Ošetřovatelské školy se uskutečnilo počátkem ledna 1943. K vytvoření vzájemně propojeného systému vzdělávání ošetřovatelského personálu přispělo i založení Lékařské fakulty v Plzni v roce 1945. Škola poté prošla celou řadou proměn. V roce 1983 ukázala odborná expertiza, že budova zdravotnické školy je v havarijním stavu a je nutná její celková rekonstrukce, která trvala do roku 1987. Rok 1989 změnil poměry na Střední zdravotnické škole, přinesl jí větší samostatnost, modernizaci, nové vedení školy, výuku cizích jazyků a výpočetní techniky. V roce 2000 došlo k přestěhování školy z Tylovy ulice č. 18 do nově zrekonstruovaného areálu na Karlovarské třídě 99 v Plzni. Letos v dubnu škola oslavila 70. výročí založení.

Na rozhodování žáka/studenta při volbě povolání mají pořád zásadní vliv rodiče. Pamatujete na ně?

Stalo se již tradicí pořádání dnů otevřených dveří pro žáky, studenty a rodiče. Na těchto setkáních podrobně informujeme uchazeče a jejich zákonné zástupce o jednotlivých studijních oborech a možnostech uplatnění našich absolventů na trhu práce. Rodiče uchazečů o vzdělávání na naší škole využívají také možnost osobního setkání se zástupci ředitelky a s výchovnou poradkyní školy. Pravidelná aktualizace webových stránek pomáhá rodičům v orientaci o studijních programech SZŠ a VOŠZ Plzeň.

Rozhodující je také uplatnitelnost absolventů na trhu práce. Jaká je Vaše spolupráce s firmami – potenciálními zaměstnavateli vašich žáků?

Škola tradičně a výborně spolupracuje se svými sociálními partnery: fakultní nemocnicí, Mulačovou nemocnicí, Nemocnicí U sv. Jiří, Dětským centrem, Privamedem, MÚSS Plzeň a řadou dalších státních i privátních zařízení v Plzni. V současné době máme uzavřenou smlouvu s více než 220 sociálními part-

nera a toto číslo není konečné vzhledem k pestrosti oborů na Vyšší odborné škole zdravotnické.

Co přejete vaší škole do dalších let?

Abyste zůstala úspěšnou školou, která má významné místo ve vzdělávací soustavě Plzeňského kraje, ale i jiných regionů. Aby měla štěstí na kvalitní žáky, studenty, učitele a sociální partnery. Aby vychovávala slušné lidi a profesionály, kteří o nás jednou budou pečovat a pomáhat nám překonávat těžké chvíle.

Maturitní obory:

- Zdravotnický asistent
- Zdravotnické lyceum
- Laboratorní asistent
- Asistent zubní techniky

Obory VOŠZ:

- Diplomovaná všeobecná sestra
- Diplomovaný zdravotní laborant
- Sociální práce a sociální pedagogika
- Diplomovaný zdravotnický záchranář
- Diplomovaná dentální hygienistka
- Diplomovaný farmaceutický asistent
- Diplomovaný nutriční terapeut

SZŠ a VOŠZ Plzeň
Karlovarská 99
323 00 Plzeň

www.zdravka-plzen.cz
zdravka@zdravka-plzen.cz

Redakce:

Mgr. Ladislava Mutinská
Ing. Jaroslava Michálková

mutinska@zdravka-plzen.cz
michalkova@zdravka-plzen.cz

☎ 378 015 121

Studenti oboru Diplomovaný zdravotnický záchranář byli v září aktivní

Sportovní soustředění na Peře

Peira je sportovní základna poblíž Jesenice u Rakovníka. Zde se každoročně konají sportovní soustředění oboru Diplomovaný zdravotnický záchranář.

V zářijovém termínu se ho zúčastnili studenti druhého ročníku tohoto oboru.

Náplní byl nácvik práce vodní záchranné služby, první pomoc v terénu, modelové situace a slaňování.

Cvičení integrovaného záchranného systému

Dne 19.9. studenti prvního a druhého ročníku oboru DDZ spolupracovali při cvičení integrovaného záchranného systému ve Fakultní nemocnici na Lochotíně.

Jednalo se o simulaci havárie autobusu nedaleko Klatov.

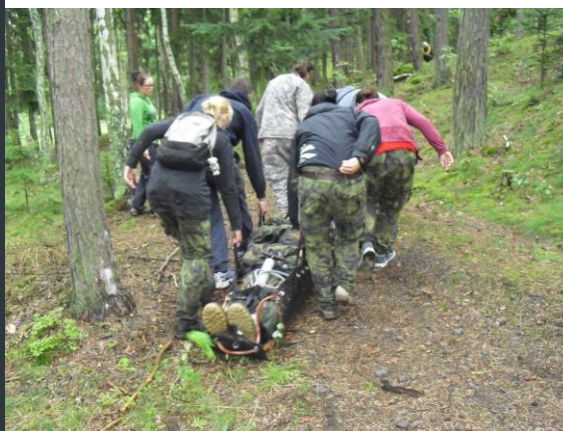
Zranění byla lehká, střední i těžká. Do klatovské nemocnice byli zranění přiváženi sanitkami, do plzeňské FN vrtulníkem. Vše probíhalo za plného chodu nemocnic.

Někteří naši zúčastnění studenti pracovali jako záchranáři, jiní se ocitli coby figuranti v kůži zraněných.

V článku bylo použito materiálů kolegyně Milušky Řeřichové

Sportovní soustředění na Peře

9. – 13.9.2013

Cvičení integrovaného záchranného systému

19.9.2013

Podívejme se na dvě akce projektu Comenius očima přímých účastníků, žáků nynějšího čtvrtého ročníku zdravotnického lycea:

Pula (Chorvatsko) – červen 2013

Byl jsem vybrán na školní výjezdovou akci do Chorvatska. Mé první dojmy byly skvělé hned jsem si říkal, že poznám nové lidi, poznám krásy Chorvatska ba i jeho stinné stránky.

Přijeli jsme do Puly. Krásné město mi připomínalo spíše sever Itálie - a nemělo k tomu daleko, protože Pula patřila k Itálii až do roku 1945, kdy byla připojena k Jugoslávii. Z města byla nucena odejít část italské většiny, ale nyní se italštinou mluví v Pule na každém rohu a na školách je vyučována stejně jako chorvatština.

Při prohlídce centra města jsme viděli nádherné památky jako pulský amfiteátr postavený Římany nebo krásnou radnici. Ale už radnice napovídá o nejděsivější události v novodobých dějinách této země, a to občanské válce, protože radnice byla za války zdemolována leteckou pumou a následně po válce přestavěna. Po městě nás provedl náš přítel a chorvatský koordinátor projektu Vito, který učí na pulském gymnáziu. Zašli jsem se podívat i do místní školy, ale protože mají v Chorvatsku prázdniny už v polovině června, tak jsme viděli alespoň učebny a vybavení školy. Večer jsme se sešli se studenty gymnázia, se kterými jsme se seznámili a navázali kontakty. A mnoho z nás zjistilo, že se nemohou spolehnout jen na jeden cizí jazyk, protože žáci z Puly mluvili chorvatsky (samozřejmě), italsky, německy, anglicky a někteří ještě španělsky.

Co mě nejvíce překvapilo, byla vznětlivost Chorvatů. Jsou to jistě milí lidé, ale čím jedete v Chorvatsku více na jih, tím se mění mentalita národa a lidé dávají více najevo své emoce související s občanskou válkou. Na každém rohu byly pozůstatky války. Plakáty se zatčenými chorvatskými generály a nápisy: „Nenecháme si vzít naše národní hrdiny!“

Bohužel i náboženství rozklínilo obyvatele bývalé Jugoslávie.

Další krásnou zastávkou byl Dubrovnik. Nádherné historické centrum, které bylo za války zničeno Srby, kteří chtěli připravit Chorvaty o historii chorvatského národa. Bylo to velmi smutné, proto je dobré, když člověk může vidět následky národnostní a rasové nenávisli na vlastní oči a porozumí více důvodům těchto nesmyslných střetů.

Na závěr bych chtěl poděkovat našim lektorům - panu učiteli Janu Malatovi a paní doktorce Taťaně Drechslerové, kteří byli bezvadní. Doufám, že i oni s námi byli spokojeni.

Vilém Černý

Tarnowskie Gory (Polsko) - 20.-26.9. 2013

Všechno začalo v pátek, kdy jsme se ráno sešli s panem učitelem Malatou na plzeňském hlavním nádraží a vydali se na cestu do Prahy, kde jsme přestoupili na vlak do Katowic. Cesta byla dlouhá, ale dokázali jsme si ji zpříjemnit.

Večer jsme dorazili do penzionu, kde jsme byli ubytováni. Už na nás čekali ostatní studenti z Rakouska, Polska a Chorvatska (celou skupinu pak doplnili Rumuni, kteří dorazili v sobotu). První večer proběhl velmi příjemně. Seznamovali jsme se s novými lidmi z různých zemí a poslouchali jsme ostatní jazyky. Myslím si, že pokusy o komunikaci dopadly velice slibně.

V sobotu ráno jsme vyrazili do Bytomu na mši do kostela a následně jsme šli v průvodu s ostatními lidmi na dožínky. Stali jsme se tedy součástí jedné z polských tradic, a to byla velmi zajímavá zkušenost. Pro místní si naši rakouští přátelé připravili hudební vystoupení a na konec jsme si zatančili troják, tradiční polský tanec, který nás naučila polská paní koordinátorka Ewa. Během dne se také odehrál volejbalový zápas mezi kamarády z RUX a studentkami z místní polské školy. I přes určitou jazykovou bariéru si RUXáci vedli skvěle a vyhráli i díky našemu fandění.

Další den jsme se vydali na bramborový festival. Konal se v místním skanzenu. S Eliškou jsme si vyzkoušely kopání brambor. Protože jsme obě z města, velmi dobře jsme se bavily. A bramborám rozhodně nevdalo, kdo je muslim a kdo křesťan. Všichni jsme si poslechli polské lidovky, zakřepčili jsme si a těšili se na další dny.

Pondělní den byl ze všech nejzajímavější. Byli jsme pozváni do umělecky zaměřeného gymnázia, kam chodili polští studenti z naší skupiny RUX. Předvedli nám jejich tvorbu. Společně jsme si zazpívali školní hymnu a moderní songy proti rasismu a poté jsme po skupinkách v učebnách plnili různé úkoly, které sloužily především k tomu, abychom mezi sebou vzájemně komunikovali a do komunikace vnášeli různost našich povah. Promítali nám i protirasistický zaměřený film, o kterém jsem ještě dlouho po jeho skončení musela přemýšlet. Jsme tu proto, abychom si pomáhali a vycházeli si vstříc, a nezáleží na tom, jestli jsme běloši či černoši, zda mluvíme anglicky nebo německy. Žádná skupina lidí není nadřazená jiným etnikům - mnoho lidí to bohužel bere jinak. Všichni jsme nejspíše ten den zjistili, že náš projekt nám dává šanci pochopit, že každý člověk má právo žít svobodně a také že poznávání nových lidí nám nabízí sdílet zkušenosti, tradice a učit se cizí jazyky.

V úterý se konal výlet do Krakova. Nádherné město s bohatou historií v nás všech zanechalo příjemné dojmy. Ač by se to nezdálo, byl to právě tento výlet, který prohloubil naše vztahy, protože cesta autobusem byla dlouhá, krátili jsme si jí povídáním. Skončilo to tak, že si povídal celý autobus a nepřetržitý smích nás provázel až do penzionu.

Muzeum chleba bylo heslo střeďečního dne. Milý postarší pán nás seznamoval s historickými předměty a vyzkoušeli jsme si také pletení houštíček, které jsme si pak snědli. Jelikož pán mluvil polsky, mohla jsem se sama přesvědčit o tom, že bychom si s ostatními slovanskými národy měli jako Češi dobře porozumět. Pro mě bylo příjemné popovídat si s paní ředitelkou z gymnázia, kdy ona na mě mluvila polsky, já na ní česky a přítom jsme si skvěle rozuměli.

Polskou část projektu bych shrnula jako velmi podařenou. Získali jsme nové zkušenosti, přátelé, setkali jsme se s hluboce věřícími katolíky z Polska i muslimy z Vídně. Když jsme se loučili bylo katolíkům, muslimům i ateistům z Čech stejně smutno a všichni jsme se stejně těšili, až se zase setkáme ve Vídni. Jsme opravdu tak jiní?

Marika Matějová

NAŠE ZDRÁVKA

Projekt Comenius

Projekt partnerství škol Comenius - naši školy a škol z Rakouska, Rumunska, Polska a Chorvatska bojuje proti rasismu a xenofobii. Jeho cílem je omezit předsudky vůči minoritám, především migrantům a ukázat na to, co nás v Evropě spojuje.

Garantem tohoto projektu je u nás Mgr. Jan Malata, který se společně se studenty zúčastňuje mnoha akcí. V poslední době se jednalo o mobility v Chorvatsku a Polsku.

DŮLEŽITÉ!

Sbírka víček pro Kubíka pokračuje!

Víčka z PET lahví stále

vhazujte do připravených papírových krabic.

Pomůžete Kubíkovi - chlápce

postiženému dětskou

mozkovou obrnou uhradit

rehabilitační pobyt na

Slovensku.